

Belgiat

käega katsumas

(Algus «Harju Elus» nr. 40) **Sven Sagris**

Pensionärina piiri taga

Proua 73-aastane, härra 74-aastane. Sõjatuuled viisid Saksa-maale. Lõpmatud vintsutused sõjapäevil ja järelpäevil, kuni kaks eestlast Belgias kokku said.

Pikkamööda saadi jalad maha ja nüüd ollakse seisus, mis siitroolt vaadatuna lausa kadeslamisväär. Oma kuuetoaline maja looduslikult kaunis äärelinnas. Gaasiküttel. Kerge nupupöördega võib majas vajaliku temperatuuri säilitada. Garaažis sõiduvalmis «Ford». Aed kui lillemeri.

Kuidas pensionirahaga? (Lihtsam on jutud rahast teha. Lääne Saksa markades. Belgia frank on küllalt suur rahaühik ja raskemini arusaadav.) Majahärra saab kaht pensioni. Endise sõjakaevurina makstakse kopsude kahjustuse eest invaliidsuspensiooni ja veel täiendavalt vanaduspensiooni. Kokku 2000 DM. Majaproua saab töö eest firmas «AEG» 1000 DM. Niisiis kokku 3000 DM. Meie ametlikes rublades (mitte neis, mille väärtus 7 kop.) teeb see kahe peale 900 rbl. kuus. Kui ühes õhtulauas kõikvõimalikud kulud ritta panime, saime kokku 2000 DM* Tähendab 300 rbl. jääb veel iga kuu vaba raha. Meil saaksid nad maksimaalselt kahepeale 260 rbl. kuus.

Mis siis siinmail vanainimese

närvi rikub? Eks murelikuks teeb poes, kui pead 64 vorstisordist (ühel päeval ühes poes nii palju kokku lugesin) või 91 juustusordist õige leidma. Pea hakkab valutama.

Kuipalju lihtsam on meie pensionäri poeskäik. Juba uksest on näha, kas on jupp «Stepivorsti» või võid rahuga koju tagasi minna.

Keldrikorrusel asuvas pesemise-triikimise ruumis teeb programmijuhtimisega pesunasin oma tööd. Solistab ja logistab paar tunnikest ja annab väinatud pesu välja. Jõukamatel kivistab ära ka. Eks ole meilgi esimesed pääsukesed olemas. Kui ainult seisma ei jääks.

Kui veel kodusest elust rääkida, ei saa kuidagi mööda sanitaartechnikast. Dušid, vannid, unitaasid on kõik nii põrutava kvaliteediga ja ilusad, et neist ruumidest, kus meil vaid suure hädaga käiakse, ei taha sealmail kuidagi välja tulla. Oma osa on kahtlematult ka vee kvaliteedil. Ei ummista segisteid ega lähe kraanikauss pruuniks. Kui siia lisada veel vannipõhja pehme kate, ilusad dušikardinad, hästi läbimõeldud rätikuhoidjad ja kui veel riiulitel on igaks toiminguks eri vedelikud — seep, siis rikub sinne vannituba

esialgu pooleks päevaks meeleolu.

Või kas või näiliselt nii lihtne asi nagu majasõber tass. Ei ole sul muret, kus ta saab või mis ta sööb. Igas toidupoes või poekeskes on terved riiulid kassid või koerapildiga konserve küll kalkuni, küll hanelihast. Kvaliteeti kontrollivad loomakaitseeltsid hoolsamini kui inimeste toitu. Et neljajalgse sõbral igav ei oleks, on müügil ka suur valik mitmesuguseid mänguasju (mehaaniline hiir, plastikkondid, kõrinad jne.).

Meie maja üsna tokerdanud välimusega kaas Peebu sõit ainult

Lihalehmade farmis Belgias 1989. aasta novembris.

puhast konservi, vaevumata toidujäätmetega aega raiskama.

Päeva jooksul kostuvad tänavalt erinevad kutsesignaalid, mis pererahvale hästi tuntud. Kohe teatakse, kas saabus piimamehe või juurviljamüüja auto või on koguni vanarauamees ette sõitnud.

Piimade sortiment paneb jälle tõsiselt mõtlema. On piima, mida võib hapendamiseks osta, on rasvaseid ja rasvata, puhtaid ja lisanditega piima. Vanukoos on aerosoolpakendis kerge koogile lasta.

Posti toomine. Postiljon tuuritab tänaval vist küll kolme kor-

ral päevas. Tuuakse eri aegade ilmuvaid lehti, reklaamprospekte. Meie aga läheneme postialasele iseteenindamisele. Esialgu vist postkontorini ja niijenn tuleb nähtavasti trükikotta ajalehele järele minna.

(Järgneb)

*) Kulud: gaas 200 DM, tulumaks 600 DM, telefon — 36 DM, kaabel-TV — 35 DM, elekter — 100 DM, automaks — 100 DM, kindlustus — 25 DM = 895 DM, toit 200 DM = 1095 DM.